

סגן מוצפי יוסף
447247

בן אלויז ואנואר

נולד ב- ז' אלול תש"א 30.8.1941

התגייס לצה"ל בנובמבר 1959

שרת בגדוד מחמ"ת 334

נפל ב- י"א אדר ב' תשכ"ב 17.3.1962

במבצע נוקייב (מבצע סנונית).

יוסף מוצפני,

בן אנואר ואלויז. נולד ביום ז' באלול תש"א (30.8.1941) בבגדד, בירת-עירק. שם-משפחתו יצא לתחילה בעבודה ציבורית ובכל העניינים הנוגעים לקהילה היהודית שבה. סגיל חמש למד שם בבית-ספר יסודי, ובעלות המשפחה לארץ והוא אז בן עשר, נשלחה למערכת הרטוב ושם המשיך את לימודיו בבית-ספר יסודי (בבית-שמש) עד כיתה ז', כי לא היו שם כיתות למעלה מזו, ואז המשיך בכך-שמן עד שסיים שם את לימודיו בבית-הספר החקלאי. היה חבר פעיל בכל הוועדות של בית-הספר ואף בכל תחרויות-הספורט. השתתף בצעדה של ארבעת הימים. נבחר בבחינות-בגרות אכסטרניות. השתייך לתנועת "הנוער העובד". הראה כשרון לעבודות-אמנות ועבד בעץ; גם עשה ציורים רבים. לפני גיוסו לצה"ל בנובמבר 1959 עבד בחקלאות, אך בצבא עבר קורס-קצינים עד שבסוף אוגוסט 1961 קיבל דרגה של קצין-תותחנים. שאף להמשיך את לימודיו בטכניון העברי בחיפה כאיש צבא-הקבע אבל ביום י"א באדר ב' תשכ"ב (17.3.1962) נפל בקרב על הכנרת. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-שאול. אחרי שנפל הוענקה לו דרגת סגן.

י"ה זכרו ברוך

השתייך לתנועת
'הנוער העובד'

עבד בחקלאות

יוסף עלה לארץ
ישראל בגיל 10

יוסף נולד
בבגדד שבעיראק

الله اكبر

אימונים

וליפת פצצה. הנמים חולצים פצצת מרגמה מתוך מרגמה בקליבר 160 מ"מ.

תגלחה מבצעית. הרגום, אלכסנדר רמן, מתגלחה סמוך למרגמת ה-160 מ"מ עליה הוא משרת.

הקרב על נוקייב

פעולה בנוקייב

צב"ק עופר לא היה מופתע מן ההחלטה להכות את נוקייב. כמה ימים לפני שזומן המח"ט ללישכת האלוף, יצא צב"ק יחד עם כמה קצינים אחרים בחטיבה ל"תצפית פרטית" על הגיזרה. בחסות מערה שחלשה על השטח, בחנו הקצינים הצעירים את האיזור, והיה זה עופר שקבע בהחלטיות: "אנחנו נעלה על נוקייב". השערתו אכן התאמתה.

המוצב נוקייב נמצא כארבעה ק"מ צפונית למשק עין-גב, על גבעה נישאה מעל לים. הדרך אל המוצב עוברת בשפלה צרה, שרוחבה בין כמה עשרות למאתיים מטרים, המוגבלת על-ידי הים במערב ועל-ידי הרכס התלול במזרח. כמאתיים מטר דרומית למוצב נמצא הכפר נוקייב.

יחידתו של צב"ק היתה חדשה, יחסית. חיי ליה היו בצבא תמישה חודשים, והיתה זו בשבילם פעולת הקרב הראשונה. מפקד היחידה ידע, כי יהיה זה קרב קשה, גם בגלל הגישה הקשה אל המוצב. מדרונותיה של הגבעה תלולים ונשלטים על-ידי רשת תעלות קשר ועמדות מבוצרות.

לאורך ההכנות למבצע, החדיר צב"ק עופר בחייליו את ההכרה, שחייבים להכות בסורים.

בחדש פברואר 1962 הגיעה המתיחות לשיאה בגזרת החוף הצפון-מזרחי של הכנרת. למעלה מחודש ימים הטרידו הסורים באש רובים ומקלעים את הדייגים, וכיוונו אש מק"בים ותול"דים אל ספינות המשמר הישראליות. חיילי "גולני", בפיקודו של אל"מ מרדכי (מוטה) גור (לימים הרמטכ"ל), קיבלו הוראה להתכונן לפעולת תגמול. חיילים של סירת "גולני" (יחידת "הנמר המעופף") בפיקודו של רס"ן צב"ק עופר, וחיילי רס"ן בני ענבר בפלוגת קורס המ"כים ("אריות הגולן") הועמדו במצב הכן. בני ענבר משחזרו את הרגשתו והרגשת חייליו באותה עת: "הזעם שנוצטבר בנו כלפי הסורים הביא אותנו לרגשות תיסכול לא מעטים. נמאס לנו להיקרא 'אריות הגולן', כאשר הסורים מפגיזים אותנו, ולחיות כמו חתולים בג'וערה. בחטיבה היה ברור, שאם תתבצע פעולה, היא תהיה שלנו, ומתוך כך נבע הצורך להצדיק את הכינויים: אריות ונמרים. היתה זו הרגשה של מין קפיץ דרוך, שנגיעה קלה בלבד תספיק לו כדי שישתחרר במלוא עוצמתו".

ב־16 במרס 1962, לאחר שיום קודם שוב נפתחה אש סורית על ספינת משמר ישראלית, נקראו מח"ט "גולני" ומפקדי כוחות המישנה לדיון דחוף בלישכת אלוף פיקוד צפון. "הלילה" – הודיע האלוף מאיר זורע – "תיערך פשיטת גמול נגד הסורים ממזרח לכנרת". עד לרגע האחרון, בצהרי יום שישי, לא נקבע יעד הפעולה. לבסוף נקבע, כי כוחות החטיבה יכבשו את מוצב נוקייב, ישמידו את הכוח שבו ויפוצצו את מבניו. שם הפעולה: "מבצע סנונית".

זו היתה חלוקה הכוחות למבצע:
 כוח א' – פלוגת סיור בפיקוד המח"ט, צב"ק עופר – כיבוש מוצב נוקייב ופיצוץ.
 כוח ב' – פלוגת בית-הספר למ"כים בפיקוד המח"ט, בני ענבר – כיבוש הכפר נוקייב.
 כוח ג' – עתודה של פלוגה מגדוד "הבוקעים הראשון" ו־10 זחל"מים (בפיקוד המג"ד אורי שילה).

כוח ד' – סגל פלוגת טירונים א' – חסימת הדרך נוקייב-כורסי נגד רכב וחי"ר.

כוח ה' – סגל פלוגת טירונים ב' – חסימת השביל נוקייב-ביר אשקום (מפקד החסימות היה מג"ד "גדעון", יהודה גביש).

סיוע לכוחות – שתי סוללות 120 מ"מ בעין גב; כיתת מרגמות 81 מ"מ מעין-גב.

מפת הקרב

מבצע "סנונית"
ליל 17/16 במרס 1962

3 כוח ד' מחמקם
ביעד בלא קשיים

8 מטוסי "טנדר" מפגלים
לשיחוק התותחים הסורים
הספגים את עיניו ודבק
מורה מ-16.30 עד
5.30, 17.3

5 16.2, 21.00 כוח א' מחגלה
וסתער על המוצב. כובשו
לאחר קרב קשה הנמשך יותר
משעה

6 כוח ב' כובש את הכפר ומקבל
משימת חדשה - לסייע לכוח
א' בהקמת המוצב מדרום

2 כוח ה' נתקל באש סורית
בלתי יעילה ותופש את יעדו

4 חוד כוח ב' מסתער על
מארכים סוריים ומטהר את
עמדותיהם

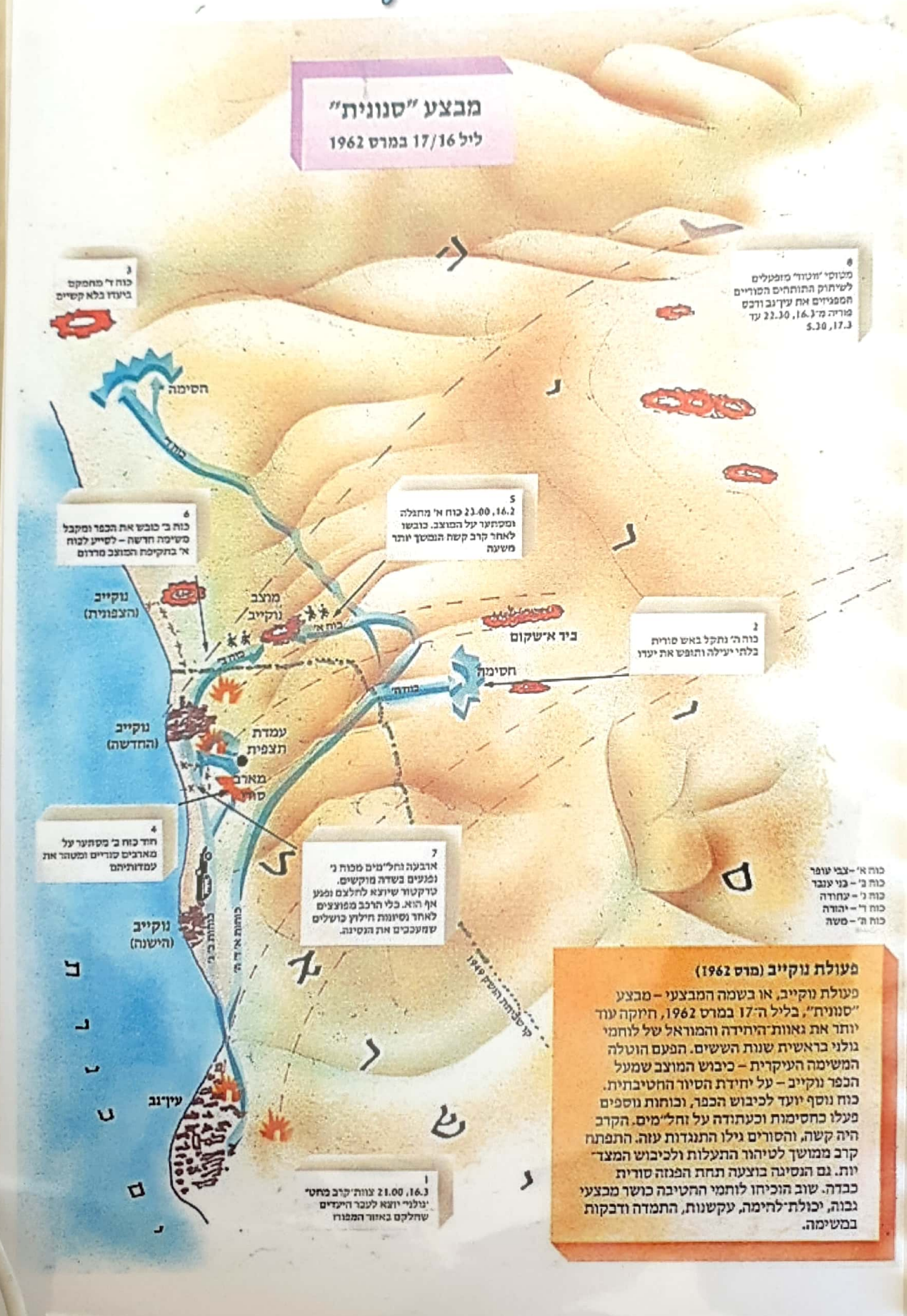
7 ארבעה וחצי מים מוח ב' נ'
נמנים בשדה מיקשים.
כדוקוד שיצא לחילצם נמע
אף הוא. כלי הרכב מפוצצים
לאחר נסיונות חילוץ כושלים
שמעכבים את הנסיונה.

כוח א' - צבי עופר
כוח ב' - בני ענבר
כוח ג' - עזרה
כוח ד' - יהודה
כוח ה' - משה

1 21.00, 21.00 צוות קרב מחטי
"נלני" יוצא לעבר הייזים
שחלקם באזור המפורז

פעולת נוקייב (מרס 1962)

פעולת נוקייב, או בשמה המבצעי - מבצע "סנונית", בליל ה-17 במרס 1962, חימקה עוד יותר את גאוות היחידה והמוראל של לוחמי גולני בראשית שנות השישים. הפעם הוטלה המשימה העיקרית - כיבוש המוצב שמעל הכפר נוקייב - על יחידת הסיור החטיבתית. כוח נוסף יועד לכיבוש הכפר, ובוחות נוספים פעלו בחסימות וכעתודה על וחל' מים. הקרב היה קשה, והסורים גילו התנגדות עזה. התפתח קרב ממושך לטיהור התעלות ולכיבוש המצד יות. גם הנסיגה בוצעה תחת הפגזה סורית כבדה. שוב הוכיחו לוחמי החטיבה כושר מבצעי גבוה, יכולת לרימה, עקשנות, התמדה ודבקות במשימה.

בסיום הקרב

בחזרה מפעולה. כוח "גולני" בדרכו חזרה הביתה לאחר פעולת נוקיב.

כתבה

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

התנדבות

מזאפה - היא המבנה המרכזי של המושב, שבו מתקיימים אירועים חשובים. המבנה בנוי בסגנון אדריכלותי ייחודי, המשלב אלמנטים מסורתיים עם מודרניים. המזאפה משמשת גם כמרכז תרבותי, שבו מתקיימים קונצרטים, תיאטרון ופעילויות חינוכיות. המבנה הוא סמל לאחדות וסובלנות, המייצג את ערכי המושב.

מזאפה - היא המבנה המרכזי של המושב, שבו מתקיימים אירועים חשובים. המבנה בנוי בסגנון אדריכלותי ייחודי, המשלב אלמנטים מסורתיים עם מודרניים. המזאפה משמשת גם כמרכז תרבותי, שבו מתקיימים קונצרטים, תיאטרון ופעילויות חינוכיות. המבנה הוא סמל לאחדות וסובלנות, המייצג את ערכי המושב.

מזאפה - היא המבנה המרכזי של המושב, שבו מתקיימים אירועים חשובים. המבנה בנוי בסגנון אדריכלותי ייחודי, המשלב אלמנטים מסורתיים עם מודרניים. המזאפה משמשת גם כמרכז תרבותי, שבו מתקיימים קונצרטים, תיאטרון ופעילויות חינוכיות. המבנה הוא סמל לאחדות וסובלנות, המייצג את ערכי המושב.

מזאפה - היא המבנה המרכזי של המושב, שבו מתקיימים אירועים חשובים. המבנה בנוי בסגנון אדריכלותי ייחודי, המשלב אלמנטים מסורתיים עם מודרניים. המזאפה משמשת גם כמרכז תרבותי, שבו מתקיימים קונצרטים, תיאטרון ופעילויות חינוכיות. המבנה הוא סמל לאחדות וסובלנות, המייצג את ערכי המושב.

התנדבות

סיים נתנה

יוצא, כפתח הקמה בסוף הלאיב ר' בודמה, המצולו המש משפחת על בניתי. לא היה קשר כלשהו בין המשפחות וזה אף לא הכירו זו את זו. הדבר היחי שאיזה אותו היה העובדה שבעתן נסלו בקרב אחת — הקרב על משלה נוקיב.

השפת הנפלים היה חתר אוימי לחומר האנשי של לוחם צה"ל. שנים מהם, טור-אי מינה בליה וטוראי גבריאל ברסקי, היו צברים בני קיבוצים. מינה, בן קיבוץ שכיר של השומר הצעיר, היה חניך המוסד המרכזי בגלל העליון. למעשה הוא היה עזר בגור של סירון בבוא אליו גויים רק לפני המשה הודשים. הוא נפל בעת הסת' עם הצבא הארצי בעקבות, בעת שפוזר עם הצבא אל תוך העלמת קשר לשיחור המוצב.

גם בן הקיבוץ השני, גבריאל ברסקי מ'מפצנה נפל בצורה דומה. בני, בנו של מוכיז המפעל, הספיק אף הוא לשרת רק המשה הודשים בצה"ל, אחרי שקודם לכן היה מוכיז בתנועת שומר-ההעולים בתל-אביב.

★ ★ ★ הצעירים ביישאו לבוא

על הקיר הלוייה המינה מארכת של המפוזר בית-הספר סאות פורט במני ציסטר, פניו של דוד יאנו, בוגר בית-הספר האנגלי, מחייכות כיערים. על הרצפה מונח מורנו, בכיסה בשמיכת צמר כהה, אשה וקנה, אמו של דוד, מר-מליה עליה בחימתה.

על הבסא בחור השני, יוסב אביו, אדם

שיים לשובו של בנו הביתה, איבד את הקרתו האחרונה. דוד יאנו נולד בבגדאד העיראקית לפני 22 שנים. אביו, מקיז מכס בטקום, היה אחד מעובדי הממשלה המכוונים בין בני העוזה היהודית. האיש האביר התגורר ב-ביתו הקטן, כשהוא מגול בהלכות הקרקע שמסביב עצי פרי ונוי למשפחתו.

יאנו הקטן גדל באווירה שלה, היה בן התפוקים של המשפחה. אחותו היחידה, ריימונד, הונחית ממנה העריצה אותו. גם היא היילת הלך לבתי-ספר איראנים המקומי. בדיווחו בן עשר, טרם הספיק לגבש את אופיו ואורח חייו, סולסלה משפחתו והגיע בחוסר-כל לישראל.

קירובי המשפחה בארץ דאגו לה רכשו עבורה את הדירה בת שלוש החדרים ב-רחוב ז'בוטינסקי 42, בתל-אביב. הבן החל ללמוד בבית-הספר לזוגא הקרוב אך מחלתו של האב, גילו הקשיש ואבצעיו ה'מנוצצים הכחיבו לבן חיי עבודה קשים כבר מגיל צעיר.

משפחת יאנו המנוחה נחלצה שוב ל-עזרה, הפעילה את הוודים באנגליה. שהיו מינו את דוד בן ה-13 איתם, שלושתו ללמוד בבית-ספר. תוכו כמנוצסטר. שוב עבר על הילד הצעיר המשבר הקשה של מעבר לארץ חדשה ולסביבה שונה. אך דוד הצליח להסתגל במהירות. בעתו על כך ציינו המעולים ומכתביו, בהם היה מספר להוריו על הצלחתו והיקחתו לל-מוד הנדסה מיד לאחר סיום לימודיו התי-כוניים.

השגיר הישראלי בלונדון רחה הגשמת היקחתו של הנער המתכנן. דוד יאנו

גם ההורים הפתחו בראשונה בראותם את כנה, הילד, שנעץ לפני שמונה שיים. חור מבוגר יותר, מעשי יותר, שתקן ומ'אופק. את כל נטלן חיוניו שרר לעצמו וכל סיפוריו הצטמצמו בסיכום המעשי של הישגיו בלימודים.

השרות הצבאי הרחיק מחורש את החחר ממשפחתו. הרוי ידעו רק שבנם משרת ביחידה קרבית. הם השו' שהיא מתקשה בגלל השפה העברית שלא הייתה שגורה על פיו, אך הבינו שהוא מתגבר על הקשיים ומצליח במעשיותו ובפעולותו לכבוש לו מקום ביחידה.

להוריו סיפר שהוא בסך הכל חובש כמרפאה שבכיסוי. אך יום אחד הופיע כשעל זרועותיו שני פרטים של רבי-טוראי וכעבור זמן לא רב עזר על חוזה כנפי צנחן.

יחידה קרבית. דוד יאנו היה מיכ' ב-שבועים לפני קרב נוקיב, נערכה ב-ביתו מוצעה משפחתית. תוך חודש ימים עמד דוד להשתחרר מהצבא והיה עליו להחליט אם להמשיך בלימודיו בלונדון ולהשאיר הלאה את הוריו לחסדי הקרובים, או לנוח זבנית רעיון זה לעבוד ולסדר את הוריו. דוד החליט לחתך על שאיפותיו הפרטיות. הוא הודיע להוריו שבעד שבו עיים הוא מקבל את חופשת השחרור שלו, יחמש לעצמו מקום עבורה.

ההורים האירשורים חיכו לרגע ב-יישע קול צעירי של דוד במדרגתה. במקל-בא קצין להודיע על המחה.

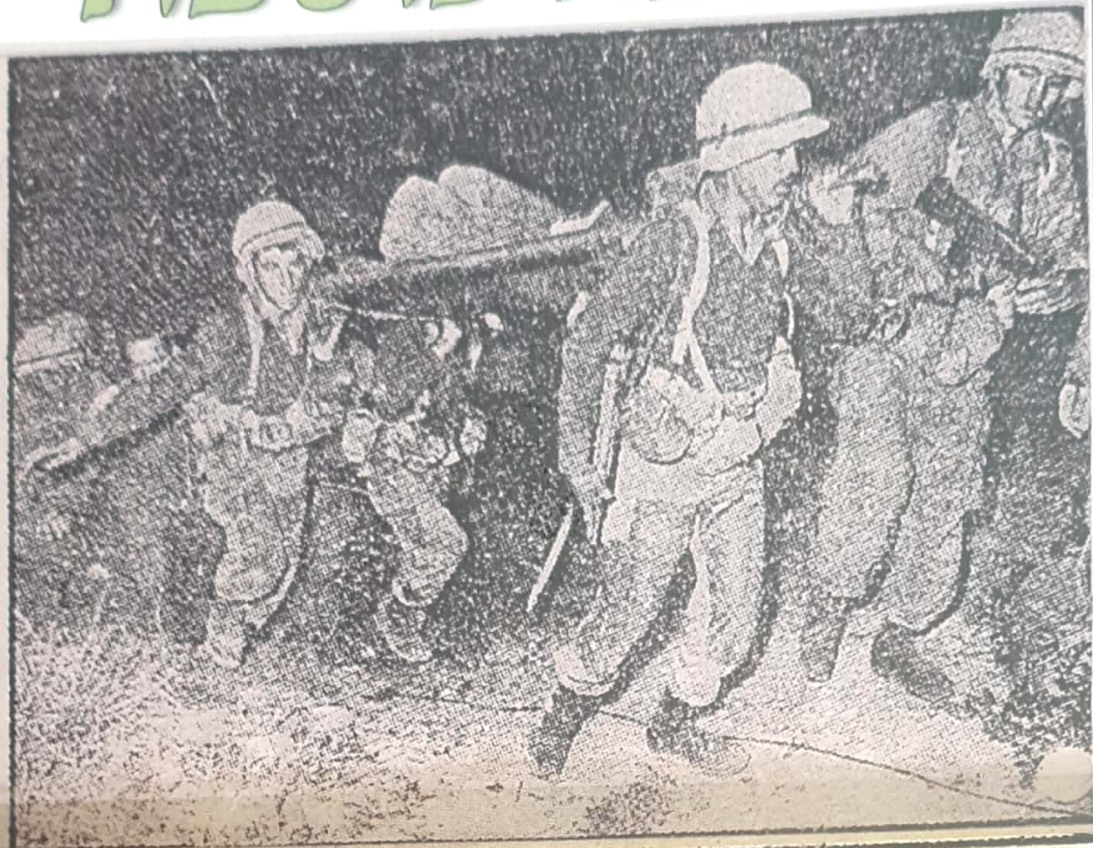
ארבע סעמים עלה הקצין בלונדון. ר' חלום זה לא גונה אמו של יוסף בבבת. מאו חלמה אותו, לפני כעשרים ואחת שנה, הסך החלום לאחד מנכסי המסורת של משי-פתח מוצאפי הענפה. ומשגל יוסף, דובר בן לא אחת.

השבוע התמשח החלום, חלום האב, ה' קרובים והידידים, בצורה אכזרית ביותר. קבוצה גדולה של מפקודי צבא, רבי-טורים, סגני-אלופים ואלופים-משנה, הצדיעה לו ו' הלקה לו כבן — כבוד אחרון לכבודם. יוסף מוצאפי — בעת שאורו הורד לכפי.

יוסף נולד בבגדאד שבציראק. שם, בהיות אמו בחודש השביעי להריונה איתו, פרץ המרד המפורסם של ראשיד עלי. המוסלמים ניצלו את הקופת החיה ובוהו כדי לפרוץ פרעות מוצאפי, שהיה מהלו של אחד מבתי אנריא מוצאפי, שהיה מהלו של אחד מבתי הספר היהודיים הגדולים בציראק, הוקפסה. שכן מוסלמי קרן לביתם, שרד את רכושם. חשיל במינים איים לפגוע באם. היא הצליחה להיחלף, במשך יום שלם קפצה מגג אל גג, דרך שני רחובות, עד שהסתתרה בבית ידיה ערביה. שם נולד יוסף.

הוא היה בן עשר כשעלתה משפחתו ל-ארץ והתיישבה בבית-משע שבהר ירושלים. האב התמנה שם למנהל הישוב. יוסף עצמו, השני בכני משפחה מוצאפי, נשלח לכפר הנוער בירושלן. שם התגלה כבעל כשרונות בולטים בחתום המקצועות התי-אלויים, במתמטיקה.

כתבה נוספת

הרוג? פצוע? קבוצת לוחמים שהשתתפו בפשיטה על הכפר הסורי נפגע. האם יחיה? האם כבר סתו זאת אין לדעת. מסירותם של החיילים לחבריהם הנפגעים היתה אחת מנקודות האור בפעולת הכינרת, הזכירה את אחות הלוחמים של העבר.

כל כך מיהר, עד שבאחד הסיבובים התהפך עם הגיפ. חרדתי שמא נפגע, אבל אחרי שהתברר שלא קרה לו כלום, הוריתי לו לחזור לתפקידו הקודם כנהג. הוא פשוט לא יכול היה להאמין. הרי הפכתי לך את הגיפ! אתה לא זורק אותי?

את אותה הנאמנות לתפקידו ולמפקדה גילה גידי גם בליל הקרב. הוא צמד ליד המכונית, ביצע את תפקידו הקשר והעברת הידיעות שהסיל עליו מסק דו. כשלא היה לו מה לעשות, צמד פשוט ליד מכשיר האלחוט שניצב על הסנדר, והאוזן לקשר. פגזי התאורה שגורו מתר תחי הסורים אל מעל לשמי המסק, לא הרגיעו אותו. אלא שלפתע נירו מלועות תותחי הסורים הפגזים האמיתיים הראשונים. גידי לא שם לב להבדלי הקילות שבין פגזי התאורה לבין פגזי הנפץ. הוא נהרג מרסיסיו של אחד הפגזים הראשונים שנחתו והתפוצצו.

הכל עבר בשלום עד לשעת הנסיגה. בי עת החזרה לגבול ישראל, נאלצה היחידה אליה צורף יוסף לעשות את דרכה תחת אש האויב. כדורים ופגזים התעופפו מכל עבר. יוסף נשא את מכשיר הקשר כאשר פגז התפוצץ לידו. הוא כרע במקום, הסיפיק עוד לזעוק: „נפצתי! ומת.“

X

★ ★ ★

פירחה עם לבוזה

„כזה היה האופי שלי, נאנת, לאחר הל-חיתה, יידו הטוב, אלי בכמך. היא היה מוכרח לעזור ולפעול בכל מקום. הוא הכניס את שמו בכוח לרשימת המתיים למרות שבכלל לא היה מגיע לו להבצא בה.“

נורות החשמל בביתן הלבן שבתל השומר בערו כל הלילה. הן היו חמות. אולם גופתו של גדעון אלפסי, אחת משלוח שתי הגופות שנחו בשלושת הארונות ש- היו מוצבים על הרצפה — היתה קרה כי-

סיום כתבה

קרח. שום דבר לא יכול היה לזעזע אותה. גם לא זעקתו המתפרצת של אביו השכול: "אני עברתי מלחמות שלמות באש ולא נפגעתי -- ואתה הלכת פעם אחת וגמרת!"

איש מבין עשרות ידידיו של גידי -- כך כינוהו בשם חיבה -- לא יכול היה להאמין כי הנער הבלונדי והתמיר לא ישוב עוד להיות ביניהם. ולגידי היו הרבה ידידים. הוא אסף אותם בעשרים שנות הייז בבית הספר בילינג, בו למד עד כיתה ז', בבית הספר אוליפנט, בו סיים את לימודיו העממיים ובבית הספר המקצועי שבח, שם רכש את מקצוע המכונאות.

כרוב נערי תל-אביב, נמנה גם גידי על חברה סלוגנית. ולא אחת. הוא התחיל ב"חברת הקרן הקיימת, עבר אחר כך לחברת ניויורק.

"הוא היה המסמר של כל מסיבה," מספרים חבריו. "לא היתה מסיבה שהוא לא היה בין יוזמיה ובין הקומיקאים הבולטים בה. כשהיה מחליט לעשות משהו -- היה עושה בלי לחשוב פעמיים."

כשהתגייס גידי לצבא, נתמנה כסמל-רכב באחת היחידות הקרביות. היה לו רשיון נהיגה אורחי ואפשר היה לסמוך עליו. כעבור שנה וחצי הועבר ליחידה אחרת. בדיוק בי אותו זמן, נתמנה לתפקיד סגן-מפקד היחידה קצין בכיר, שכנו של גידי לרחוב. הקצין מיהר לקפוץ על המציאה, סיפח אליו את גידי כנהג אישי. "הוא היה פירחח עם לב של זהב," סיפר המפקד האבל,

מה שקוראים אצלנו, ברדקיסט על הגבול. אבל לא היה מסור ממנו לתפקיד. הוא עבד בלי חשבון של שעות.

"אני זוכר, באחד הימים הראשונים ב"אימונים, נתקע הטנדר שלנו בבוץ, ושלחתני את גידי בגיפס להביא רכב-חילוץ. די"

בצה"ל זכה יוסף לכינוי "איילת השדה" כפי חבריו וחניכיו הודות לחוש ההתמצאות המצויין שלו. חוש זה, בצירוף כושר מנהיגות וכושר גופני גבוה, עשה אותו לחניך מצטיין בקורס המ"כים ובקורס הקצינים, אותו סיים לפני כשנה לערך. במעמד סיום הקורס, כשלחץ זרמסכ"ל את ידו של החניך המצטיין, אמר לו: "כבר מזמן שלא ראינו לא-חזבונו מצ"טיין!"

אלא שיוסף לא היה החייל המצטיין הראשון במשפחה. אחיו, רס"ר בצבא הקבע, זכה לשלושה ציונים לשבת, אחד מהם בת-קופת מערכת-סיני.

בשבוע האחרון העתיקה משפחתו של יוסף את מקום מגוריה מבית-שמש לפתח תקוה, לשיכון חדש. יוסף קיבל חופשה מיוחדת כדי לעזור למשפחתו בהעברה. הוא עצמו תיכנן את הדירה החדשה, קבע בה כל פרט, והל מסידור העציצים וכלה בצביעת הקירות.

ביום שישי האחרון ביקש מהוריו: "אל תזווו דבר בדירה עד שאחזור ואמשיך לסדרה." למרות שחופשתו טרם הסתיימה, הרית את ריח הפעולה הקרובה, מיהר לחזור ליחיבתו.

בעוד שלושה שבועות עמד לסיים את שירותו הצבאי. למעשה טרם החליט אם לחתום על שירות נוסף בצבא הקבע, שכן הוא היה מעוניין להמשיך בלימודים גבוהים בטכניון.

נפרדים

מדינת ישראל

לשכת ראש הממשלה

ירושלים, ג' בכסלו השמ"ז
18 בנובמבר 1955

14651

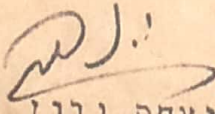
לכבוד
יוסף מזצפי
כפר הנוער
בן-שמון

א.נ.

ראש הממשלה מודה לך על
ברכותיך שהבעת במכתבך.

הפניה אשר אתה מפנה
ליהדות העולם היא בודאי נכונה
בתוכנה, ושליחי המדינה משמיעים
אותה בכל התפוצות בכל עת וזמן.

בברכה

יצחק נבון
מזכיר ראש הממשלה

נפרדים

62 III י

ירושלים

אמנות מוצי' שלום, אמנות שאין מינו לרוב
רבות אלה אם עד מה וצדקת עם אלה
בלא ער של יוסף.

העני אשר יוסף בקורס מנ"ה במשך
שנה חמישה עשר אצל אבדקו נכחו אום.

משה היה עזר לאלים ממנו בחוק במלך עזרה

אלה הענין הברכה היה הלא הוא אלה ממנו ענין

אשר משה אביהם הר עזרה אשר נפול

אלה אשר אהבנו אלה הר מיואל אויבול
שאלו האל הר אשר אהבנו, הר סאלה. אשר אלה
אבל.
ענין, עם מלה, הינה בלש מנה קום
אשר משה אביהם הר עזרה

אלה אשר

נפרדים

צבא הגנה לישראל

יחידת 3.3.2717

י"ט אדר ב' תש"ב

25 מרץ 1962

אחיי יוסי היקר

קלה עליו כתיבת אהבה זה כי באהבה ר
אני נפרדו בחיבה אינני יכולים להשאיר עם העובד ולו
אינני .

יוסי אלפי תמיד היה עני ועוזר, יודע ורע אלו

אמר. היה מוכן להושיט עזרה אבאיו אהבם יונתו היה
אהב את העבודה בחיבה ושאלו לעבוד עם אנשים ובאשר
קרא את התפקיד או צפר, נשאר תפקיד זה מיוחדים
התנדב תמיד לבל עבודה ותפקיד יתקן גם התנדב אהב
הואמרון בפעולה על מוצאי נקיה ולשם גמי נפל בדרכו
יצרה מהפעולה.

חבריו בחיבה ואני מפקדו אהבתי ולתפוח

עמית בצעיר, כי באהבה כן אולי חיינו עם יוסי לחיינו

אלו ואהבנו אותו, יודע אני כי אין נחמתי אכתי

תהיה נחמתנו בלב יוסי זה נפל אלנו יוסי

נפל בהגני על מחוצתו על אפניו. כי זהו תפקידנו

אמנו בעד צמים אהפסידו לנו בחיינו האלו. אני העים

אשכ אשק שנים זה היתה זו מחוצתנו, מועדים אהיו

מוכנים מדי ויוסי ביומו זהבן על מחוצתנו. אוס נדינו

נקנין לזה זהחם על אנה זהבול את מי שיהיו

אחיי האל

אכן אין נחמתי לנו אק כאלה גם חיינו בחיינו

השתדלותו בכניו בהאבה.

מס' כנ"ל 3.3

מפקד יחידת 3.3.2717

מדינת ישראל

אנו מעלים בצער את זכרו של

447247 סג' יוסת (יהודה) מויצפי ז"ל

שנפגל בקרב על ד. כנרת ביום

י"א אדר ב' תשכ"ב (17.3.62)

ממשלת ישראל, צבא ההגנה לישראל והאומד:

העברית ישאו תמיד בצאון ובאהבה את זכר

יוסת (יהודה) אשר נפל בהגנת המולדת ובמערכה

על חרותה ועצמאותה.

3, 2 - 10

ראש הממשלה

אנדרטה לזכר הלוחמים

קרן קימת לישראל

מצפה נוקייב

על גבעה זו ניטש קרב נוקייב
בליל ה-17-16 למרץ 1962
י"א באדר ב' תשכ"ב
הפעולה נערכה בתגובה
להתנכלויות הסורים
לדייבי הכנרת ולספינת - המשמר

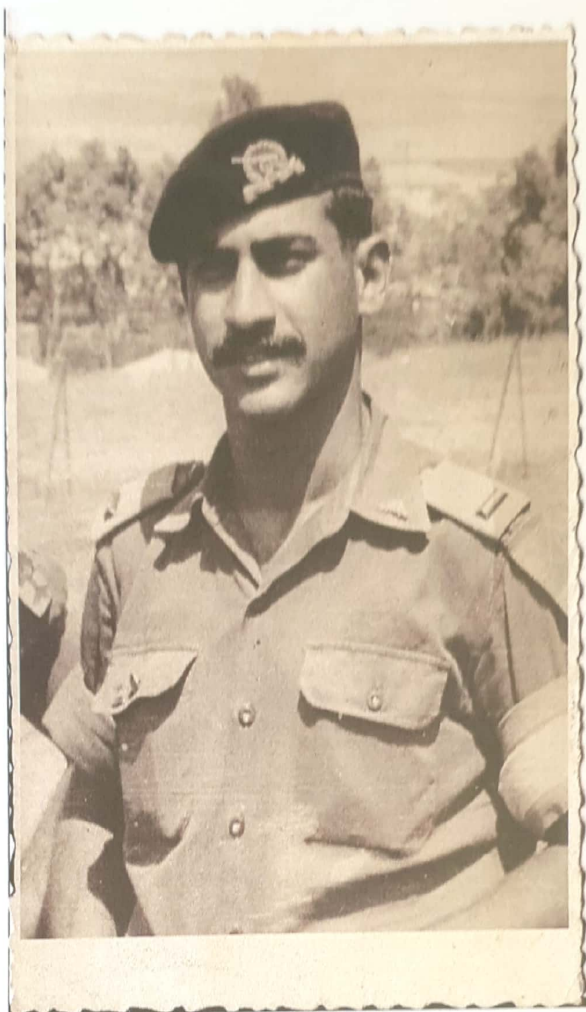
המוצב נכבש לאחר קרב קשה
בידי לוחמי חטיבת גולני
בקרב נפל
שמונה מלוחמי החטיבה והסיירת
לוחם אחד נעדר בקרב עד היום
כבוד לזכרם

חטיבת גולני
ותיקי הסיירת

יוסף מוצפי ז"ל

1941-1962

